

Reis naar Haïti van 5 januari t/m 14 januari 2012

Vertrek: Amsterdam en verblijf op Curaçao op donderdag en vrijdag 5 en 6 januari 2012

Donderdag 5 januari zijn wij vertrokken Roseline, Rene, Fritz en ik zelf naar de luchthaven van Amsterdam. Fritz was eerder weg, hij vloog via Amerika daar gaat hij overnachten bij zijn familie. Wij gingen vliegen met Arke Fly naar Curaçao na twee uur vertraging omdat er een schroef los zou zitten. Met veel turbulentie, daardoor konden wij weinig lopen het was steeds RIEMEN vast. In Curaçao aangekomen na twee uur vertraging hebben wij een taxi genomen naar vrienden van mij voor \$30. Daar bleven wij twee nachten slapen om te wennen aan de warmte. Van daar zouden wij dan zaterdag 7 januari 's morgens om 9.45 uur doorvliegen naar Port au Prince in Haïti.

Eerste dag Haïti: vertrek Curaçao op zaterdag 7 januari 2012

Zaterdag 7 januari naar de luchthaven in Curaçao daar waren wij om 7.30 uur, wij naar de incheque balie en rechts van onze balie zag ik een hele rij Haïtianen staan en ook een bord Port au Prince. Wij gaan vragen waarom dat die mensen daar allemaal stonden en is dit dan een rechtstreekse vlucht? Nee, dat was ook onze vlucht, die andere was gecancelled de vertrek tijd was geen 9.45 uur maar 15.30 uur. Wij vlogen dan niet via Sint Maarten met een tussenstop maar direct naar Port au Prince. Dat gaat lekker zeg, eerst al in Amsterdam nu weer hier. Toch maar inchecken en dan koffie gaan doen met een broodje, wij moesten nog ontbijten. Wat gaan winkelen enz. de tijd gaat langzaam als je zolang moet wachten en wat de winkels aangaat ben je zo uit gewinkeld op de luchthaven in Curaçao.

Er was nog een probleem want we moesten zien om Fritz te bereiken in Haïti die zou ons samen met Yve op komen halen om ongeveer een uur in de middag. Daar konden wij nog even mee wachten want in Haïti ga je nog een uur terug in de tijd. Om ongeveer 10.00 uur Haïtiaanse tijd gebeld naar Fritz dat er vertraging is van ongeveer zes uur. Fritz nam niet op na verschillende malen gebeld te hebben, zonder dat er opgenomen werd zijn we er mee gestopt. Wij hebben er over nagedacht om terug te gaan naar onze kamers, maar dat is alleen maar heen en weer rijden, met extra kosten voor een taxi. Bovendien zijn de kamers dan al weer bezet. Dus maar gewoon blijven zitten en rondlopen. Er werd om 12.00 uur omgeroepen dat wij allemaal twee vouchers konden komen afhalen aan de balie van Insel-Air voor een warme maaltijd. Om 14.00 uur moesten wij door de douane, daar moesten wij nog eens \$ 32, - betalen om het land uit te gaan. Door de douane zagen wij dat er nog eens een uur vertraging bij gekomen was. Opnieuw Fritz proberen te bellen, berichtje gestuurd dat lukte niet dus maar afwachten of hij er nog staat als wij aan komen in Haïti. Misschien hangen er nu wel borden op de luchthaven, zodat hij kan zien dat wij vertraging hebben. Bij aankomst op de luchthaven van Port au Prince staan wij netjes in de rij om langs de douane te gaan, zien wij een politie agent naar ons toe komen met een ernstig gezicht, ik dacht o je, toch niets gebeurd in het thuisfront. De agent keek ons aan deed met zijn vinger van kom maar eens mee. Uit de rij vroeg hij aan mij of er iemand ons buiten opwachtte, ik zei ja mijn zoon Fritz. Toen schoot hij in de lach gaf ons een hand, nam ons mee naar een kantoortje daar werd alles gestempeld, iemand anders kreeg de opdracht om onze bagage te halen en met vijf minuten stonden wij buiten. Wat is dit dacht ik, wij konden zomaar langs al die wachtende mensen. Ik heb al van alles mee gemaakt op de luchthaven maar dit was weer een nieuwe. Fritz en de chauffeur Yve natuurlijk blij dat wij er waren en wij blij dat wij buiten stonden. Fritz stond daar al vanaf

12.00 uur dus ruim zes uur in die hitte, er waren geen borden waar je kunt zien dat er vertraging is. De koffers en tassen pasten niet in de auto dan de rest maar op schoot. Vanaf de luchthaven is het nog een uur rijden naar Carrefour, het was inmiddels aardedonker. In Carrefour aangekomen was er geen licht, op de tast de trap op naar onze kamers, wij gingen slapen bij de burens van familie van Fritz. Daarna kennis maken wat mensen die waren gekomen om ons te ontmoeten, zoals de aannemer daar was een afspraak mee voor die middag. Maar dat was door de vertraging in het honderd gelopen. Tante Marie had een heerlijke maaltijd bereid, met alle aanwezigen gegeten nog wat bij gepraat en toen naar bed "helemaal stuk". Er was die avond geen water om te douchen, wel een emmertje, beter iets als niets.

<http://svvhw.wordpress.com/foto-galerie/reis/>

Tweede dag: Qua de Bouquet, Carrefour en Petion Ville op zondag 8 januari 2012

Vandaag is het zondag, wij moesten om 5 uur opstaan om mee te gaan naar de kerk met de familie. De kerk is twee uur rijden en staat in het stadje Qua de Bouquet. Dat is de geboorte plaats van de directeur van de school, meneer Smith. De directeur is in deze dienst één van de priesters die de dienst begeleidt. Om half zes zaten wij aan het ontbijt, nog niet helemaal uitgerust van de reis van de vorige dag. Om zes uur in de Tap-Tap, dat is een kleine vrachtauto waar een kap opgebouwd is en aan twee kanten op de laadbak een bankje gezet is, wordt veel gebruikt als taxi en om kinderen naar school te rijden. (deze wordt gebruikt om schoolkinderen te rijden) onderweg gingen nog wat familie leden ophalen want het was een speciale dienst voor de gasten uit Nederland. Om 8.10 uur waren wij in de kerk die stampvol zat met mensen. Er werd voor ons gezongen en om de beurt gingen wij naar het altaar om ons in het Frans voor te stellen, onderweg heb ik op een briefje geschreven wat ik zou gaan zeggen. Dat is goed gelukt. Er waren Amerikanen aanwezig in de kerk daar hebben wij even mee staan praten dat waren tandartsen die voor een week op Haïti waren om op scholen de gebitjes van de kinderen te gaan behandelen De kerkdienst was om 11.00 uur afgelopen, daarna zijn wij met de Tap-Tap naar het geboorte huis van de directeur gereden, de tandartsen gingen ook mee om te kijken. Gelijk daar nog een school bekeken en water opvang bij die school. Na dat bezoek hebben wij Roseline en Rene afgezet bij het weeshuis van Mamita, daar waren deze dag drie Nederlandse Haïtianen op zoek naar hun roots. Wij zijn door gegaan naar Carrefour daar zouden deze middag twee aannemers komen voor de bouw van de school. Kees de Gier van het bedrijf Maxima en een Haïtiaanse aannemer.

Om 15.30 uur waren wij in Carrefour terug, eerst een boterham eten en voordat wij klaar waren was kees de Gier er al om 15.45 uur. Even later kwam ook de andere aannemer. Dat was even te veel, vanaf 5.00 uur al onderweg met weinig eten in die hitte. Tegen Kees heb ik uitgelegd wat de stichting graag wil. Hierna ben ik even naar binnen gegaan, voor een time-out. Nadat ik terug buiten kwam was Kees een eind klaar met het opmeten hij was samen met zijn zoon Peter. Wij hebben alles doorgesproken. Kees gaat een tekening en een offerte maken en maandag 9 januari gaan wij dit bespreken. Daarna nog met de andere aannemer gesproken ook hij gaat een tekening en offerte maken, deze meneer heeft Fritz voor zijn rekening genomen. (i.v.m. de taal Creools)

Het was inmiddels 17.30 uur en het begon al donker te worden. Om 18.00 uur zouden wij bij de Nederlandse Consul zijn om met hem en zijn vrouw Saskia wat te eten. Kees de Gier bood ons een lift aan want het is weer anderhalf uur rijden naar Petion Ville waar Rob Padberg woont (consul). Daar zijn Roseline en Rene ook naar toe gekomen en met zijn allen hebben

wij ontspannen zitten praten over ons project en de ontwikkelingen in Haïti na de aardbeving. De tentenkampen op het plein in Petion-Ville zijn weg en het is er netjes schoon. Je ziet hier en daar dus wel verbetering maar er moet nog veel gebeuren.

<http://svvhw.wordpress.com/foto-galerie/herdenkingsbijeenkomst/>

<http://svvhw.wordpress.com/foto-galerie/bouwplaats/>